

Դանիելի գիրք - Քսանչորսերորդ թիվ

Նեբրովթ, Նաբուգոդոնոսոր և Բադդասար

Jeff Pippenger

2023-12-19

Դանիելի և Հայտնության գրքերը նույն գիրքն են, նույնքան անշուշտ, որքան Հին Կտակարանը և Նոր Կտակարանը նույն գիրքն են: Փորձության ժամանակաշրջանի փակվելուց անմիջապես առաջ Հիսուս Քրիստոսի Հայտնությունը կնիքից արձակվում է:

Եվ ինձ ասաց. «Մի՛ կնքիր այս գրքի մարգարեության խոսքերը, որովհետև ժամանակը մոտ է: Անիրավը թող դեռ անիրավություն անի, և պիղծը թող դեռ պղծվի, և արդարը թող դեռ արդարություն գործի, և սուրբը թող դեռ սրբանա: Եվ ահա շուտով գալիս եմ, և իմ վարձատրությունն ինձ հետ է՝ յուրաքանչյուրին հատուցելու ըստ իր գործերի: Ես եմ Ալֆան և Օմեգան, սկիզբը և վերջը, առաջինը և վերջինը»: Հայտնություն 22:10–13.

Աստվածաշնչյան «առաջին հիշատակության կանոնը», որը ներառում է այն ճշմարտությունը, թե որևէ բանի ավարտը պատկերավորվում է այդ բանի սկզբով, ընդգծում է Դանիելի գրքի առաջին երեք գլուխների նշանակությունը, որովհետև դրանք Դանիելի և Հայտնության գրքերից կազմված այն գրքում առաջին հիշատակված ճշմարտությունն են: Հիսուսը Ալֆան և Օմեգան է, ուստի այն գրքի սկիզբը, որը Դանիելի և Հայտնության գրքերն են, պետք է ներկայացնի այն ճշմարտությունը, որը բացակնքվում է վախճանում: Այսպիսով, մի մակարդակի վրա, այն ճշմարտությունը, որը բացակնքվում է, Հայտնության տասնչորսերորդ գլխի հրեշտակների հավիտենական ավետարանն է:

Հիսուս Քրիստոսի Հայտնությունը, որը ներկայացվում է Հայտնության առաջին գլխի առաջին համարում, այն պատգամն է, որ պետք է փոխանցվի եկեղեցիներին, երբ «ժամանակը մոտ է», և այն ժամանակը, որ Հայտնության առաջին գլխում «մոտ է», պետք է նույն ժամանակը լինի, որ «մոտ է» Հայտնության քսաներկուերորդ գլխում՝ փորձության ժամանակաշրջանի փակվելուց անմիջապես առաջ:

Հիսուս Քրիստոսի Հայտնությունը, որ Աստված տվեց նրան՝ իր ծառաներին ցույց տալու այն բաները, որ շուտով պետք է կատարվեն. և նա ուղարկեց ու իր հրեշտակի միջոցով հայտնեց այն իր ծառա Հովհաննեսին, որը վկայեց Աստծո խոսքի և Հիսուս Քրիստոսի վկայության մասին, և այն ամենի մասին, որ տեսավ: Երանելի է նա, ով կարդում է, և նրանք, որ լսում են այս մարգարեության խոսքերը և պահում են այն, ինչ գրված է այնտեղ, որովհետև ժամանակը մոտ է: Հայտնություն 1:1-3.

Այն պատգամը, որը վերջնական պատգամն է, որը կնիքից արձակվում է հենց փորձաշրջանի փակվելուց առաջ, երբ «ժամանակը մոտ է», երկրորդ հրեշտակի և Կեսգիշերային Աղաղակի վերջին անձրևի պատգամն է: Դա Յոթ Որոտների «ծածուկ պատմության» հետ կապված ճշմարտությունն է: Դա «յոթից ութերորդի» հայտնությունն

է, և այն ոսկե թելը, որ այս բոլոր թանկագին հայտնությունները միասին հյուսում է Քրիստոսի արդարության գեղեցիկ հանդերձի մեջ, Ղևտական քսանվեցերորդ գլխի «թանկագին» «յոթ անգամն» է: Դանիել առաջին գլուխը, և ապա կրկին, Դանիել առաջինից մինչև երրորդ գլուխները, այդ պատգամն են: Երկրորդ գլխի «գաղտնիքը» նույնպես այդ պատգամն է:

Դանիելի առաջին գլուխը ներկայացնում է առաջին հրեշտակի պատգամը, և ինչպես Հայտնության տասնչորսերորդ գլխի առաջին հրեշտակի պատգամում ներկայացված են բոլոր երեք հրեշտակների պատգամների բոլոր մարգարեական նշանաքարերը, այնպես էլ Դանիելի առաջին գլխում ներկայացված են բոլոր երեք պատգամների բոլոր մարգարեական նշանաքարերը: Այդ տարրերը երեքաստիճան փորձության ընթացքն են, որը Դանիելի առաջին գլխում ներկայացնում է սննդակարգային փորձություն, որին հաջորդում է տեսողական փորձություն, որը տանում է դեպի լակմուսի փորձություն: Առաջին գլուխը, երբ դիտարկվում է երկրորդ և երրորդ գլուխների առնչությամբ, ներկայացնում է սննդակարգային փորձությունը, իսկ երկրորդ գլուխը՝ տեսողական փորձությունը, և երրորդ գլուխը՝ լակմուսի փորձությունը: Հայտնության տասնչորսերորդ գլխի երեք հրեշտակների պատգամները և Դանիելի առաջինից մինչև երրորդ գլուխները երեքաստիճան փորձության ընթացքի համար տալիս են չորս վկաներ:

Դանիելի չորրորդ և հինգերորդ գլուխները ներկայացնում են մարգարեական պատմության մի շատ խորիմաստ գիծ: Այդ երկու գլուխներից առաջացած գիծը պարունակում է առնվազն վեց առանձին մարգարեական գծեր: Այդ մարգարեական գծերից մեկը սկսվում է մ.թ.ա. 723 թվականին և շարունակվում մինչև կիրակնօրյա օրենքը: Վեց գծերից մեկ ուրիշը ներկայացնում է 1798 թվականի պատմությունը՝ մինչև կիրակնօրյա օրենքը, և այդ գծում միաժամանակ ներկայացված են մարգարեության երեք գծեր՝ երկրի գազանի (Միացյալ Նահանգների) գիծը, ապա բողոքական եղջյուրի գիծը, ինչպես նաև հանրապետական եղջյուրի գիծը: Միասին դրանք հաստատում են հինգերորդ գիծը Միացյալ Նահանգների մարգարեական գծի սկզբում: Այդ գիծը նշանավորում է Դանիելի յոթերորդ, ութերորդ և իններորդ գլուխների ապակնքումը 1798 թվականին: Միացյալ Նահանգների մարգարեական գծի ավարտին առաջանում է վեցերորդ գիծը, որը նշանավորում է տասներորդ, տասնմեկերորդ և տասներկուերորդ գլուխների ապակնքումը 1989 թվականին:

Երկրի գազանի մարգարեական գծի սկիզբը, ինչպես ներկայացված է Դանիելի չորրորդ գլխում, նշանավորվում է «յոթ ժամանակների» խորհրդանիշով, և երկրի գազանի մարգարեական գծի ավարտը նույնպես նշանավորվում է «յոթ ժամանակների» խորհրդանիշով: Պատմական այն ժամանակաշրջանի սկիզբն ու ավարտը, որը ներկայացված է յոթերորդ, ութերորդ և իններորդ գլուխների բացմամբ, նույնպես նշանավորվում է «յոթ ժամանակների» խորհրդանիշով: Պատմական այն ժամանակաշրջանի սկիզբն ու ավարտը, որը ներկայացված է Դանիելի տասներորդ, տասնմեկերորդ և տասներկուերորդ գլուխների բացմամբ, նույնպես նշանավորվում է «յոթ ժամանակներով»:

Պատմության այն ժամանակաշրջանի ավարտը, որ սկսվել էր, երբ Դանիելի յոթերորդ, ութերորդ և իններորդ գլուխները «վերջի ժամանակում»՝ 1798 թվականին, բացվեցին, 1863 թվականն էր։ Պատմության այն ժամանակաշրջանի սկիզբը, որ սկսվեց, երբ Դանիելի տասներորդ, տասնմեկերորդ և տասներկուերորդ գլուխները «վերջի ժամանակում» բացվեցին, 1989 թվականն էր։ 1863 թվականից մինչև 1989 թվականը կազմում է հարյուր քսանվեց տարի։ Հարյուր քսանվեց տարին տասներկու հարյուր վաթսույն տարվա մեկ տասներորդն է, այսինքն՝ տասանորդը։ Ուստի հարյուր քսանվեց թիվը տասներկու հարյուր վաթսույն տարիների խորհրդանիշն է, որոնք ներկայացնում են «անապատը», որն էլ իր հերթին «յոթ ժամանակների» երկու հազար հինգ հարյուր քսան տարիների խորհրդանիշն է։

Այս իրականությունը վկայում է, որ երկրի գազանի պատմության մեջ, առաջին հրեշտակի շարժման սկզբում, ապա նաև երրորդ հրեշտակի շարժման վերջում, երկուսն էլ իրենց սկզբներով և ավարտներով նշանավորվում են «յոթ ժամանակներով»։ Եվ ժամանակահատվածը, որ գտնվում է այդ երկու շարժումների միջև և կապում է դրանք իրար, նույնպես ներկայացված է «յոթ ժամանակներով»։

Առանց «տող առ տող» աստվածաշնչյան մեթոդաբանությունը կիրառելու՝ այսպիսի հայտնությունը անհնար է տեսնել և հասկանալ, որովհետև առանց այդ մեթոդաբանության կնքված գիրքը կարող էր տրվել մեկին, ով կրթված էր աստվածաբանության արվեստում, և ապա նրանից կարելի էր պահանջել բացատրություն, թե ինչ էր նշանակում այն գիրքը, որ կնքված էր։ Իր կարծիքի հպարտությունը նրան կմղեր մատնանշելու, որ կնքված գիրքը չի կարող հասկացվել, քանի որ այն կնքված էր։ Այնուհետև դուք կարող էիք վերցնել այդ կնքված գիրքը և տալ այն հոտից մեկին, որ վերահսկվում և ամորձատվում է այդ լուսավորվածի կողմից, և այն հոտը, որ հարմարավետ է դարձել՝ կերակրվելով աստվածաբանի առասպելական կերակուրներով, կիրառարվեր կնքված գրքի որևէ կիրառություն անելուց, որովհետև նրանք քաջ գիտեն, որ միայն նրանք, ովքեր աստվածաբանական Սանհեդրինի անդամներ են, նշանակված են որոշելու, թե ինչ է ճշմարտությունը։

«Կանգ առե՛ք և զարմացե՛ք, աղաղակեցե՛ք և աղաղակեցե՛ք. նրանք արբած են, բայց ոչ գինուց. նրանք տատանվում են, բայց ոչ ոգելից խմիչքից։ Որովհետև Տերը ձեզ վրա թափել է խոր քնի ոգին և փակել է ձեր աչքերը. մարգարեներին և ձեր իշխանավորներին, տեսանողներին, Նա ծածկել է։ Եվ ամեն տեսիլք ձեզ համար դարձել է որպես կնքված գրքի խոսքեր, որը տալիս են մի ուսյալ մարդու՝ ասելով. “Խնդրեմ, կարդա՛ սա”, և նա ասում է. “Ես չեմ կարող, որովհետև այն կնքված է”»։

«Ուստի Տերը ասում է. «Քանի որ այս ժողովուրդն իր բերանով մոտենում է Ինձ և իր շուրթերով պատվում է Ինձ, բայց իր սիրտը հեռու է պահել Ինձանից, և նրա երկյուղն Իմ հանդեպ մարդկանց պատվիրանով ուսուցված բան է, ուստի ահա Ես պիտի շարունակեմ գործել մի զարմանալի գործ և մի հրաշք, որովհետև նրանց իմաստունների իմաստությունը պիտի կորչի, և նրանց խոհեմների հանճարը պիտի ծածկվի։ Վա՛յ նրանց, որ խորամանկորեն ձգտում են իրենց խորհուրդը ծածկել Տիրոջից, և որոնց գործերը խավարի մեջ են, և ասում են. «Ո՛վ է մեզ տեսնում, և ո՞վ է

մեզ ճանաչում»։ Անշուշտ, ձեր ամեն բան գլխիվայր շրջելը բրուտի կավի պես պիտի համարվի. որովհետև մի թե գործը պիտի ասի իրեն ստեղծողին. «Նա ինձ չի ստեղծել», կամ մի թե կազմվածը պիտի ասի իրեն կազմողին. «Նա խելք չուներ»»։

«Այս ամենի յուրաքանչյուր խոսքը պիտի կատարվի։ Կան մարդիկ, որոնք իրենց սրտերը չեն խոնարհեցնում Աստծո առաջ և չեն կամենում ուղիղ ընթանալ։ Նրանք ծածկում են իրենց իսկական նպատակները և հաղորդակցության մեջ են մնում ընկած հրեշտակի հետ, որը սիրում է և գործում է սուտը։ Թշնամին հոգի է ներշնչում այն մարդկանց վրա, որոնց կարող է գործածել խաբելու նրանց, ովքեր մասամբ խավարի մեջ են։ Ոմանք լցվում են տիրող խավարով և ճշմարտությունը մի կողմ են դնում՝ հոգուտ մոլորության։ Մարգարեությամբ մատնանշված օրը եկել է։ Հիսուս Քրիստոսը չի հասկացվում։ Հիսուս Քրիստոսը նրանց համար առասպել է։ Երկրի պատմության այս փուլում շատերը գործում են հարբած մարդկանց պես։ «Մնացե՛ք ինքներդ ձեզ հետ և զարմացե՛ք. աղաղակեցե՛ք և գոչեցե՛ք. նրանք հարբած են, բայց ոչ գինուց. նրանք երերում են, բայց ոչ ոգելից խմիչքից։ Որովհետև Տերը ձեր վրա թափել է խոր քնի ոգին և փակել է ձեր աչքերը. մարգարեներին ու ձեր իշխանավորներին, տեսանողներին՝ նա ծածկել է»։ Հոգևոր հարբեցողությունը շատերի վրա է, որոնք կարծում են, թե իրենք այն ժողովուրդն են, որ պիտի բարձրացվի։ Նրանց կրոնական հավատը ճիշտ այնպիսին է, ինչպես ներկայացված է այս Գրքում։ Դրա ազդեցության տակ նրանք չեն կարող ուղիղ քայլել։ Իրենց ընթացքի մեջ ծուռ շավիղներ են հարթում։ Մեկը, ապա մյուսը՝ նրանք ճոճվում են այս ու այն կողմ։ Տերը նրանց նայում է մեծ խղճահարությամբ։ Ճշմարտության ճանապարհը նրանք չեն ճանաչել։ Նրանք գիտական նենգ ծրագիրներ հյուսողներ են, և նրանք, ովքեր կարող էին և պետք է օգնեին՝ հոգևոր հստակ տեսողության շնորհիվ, իրենք իսկ խաբված են և սատարում են չար գործի»։

«Այս վերջին օրերի զարգացումները շուտով վճռական բնույթ կստանան։ Երբ այս սպիրիտիստական խաբեությունները բացահայտվեն այնպիսին, ինչպիսին որ իրականում են,—չար ոգիների գաղտնի ներգործությունները,—նրանք, ովքեր դրանցում դերակատարություն են ունեցել, կդառնան մտազարության մատնված մարդկանց նման»։

«Ուստի Տերը ասում է. «Քանի որ այս ժողովուրդն ինձ մոտենում է իր բերանով, և իր շուրթերով պատվում է ինձ, բայց իր սիրտը ինձնից հեռացրել է, և ինձ հանդեպ նրանց երկյուղը մարդկանց պատվիրանով է ուսուցանված, ուստի, ահա, ես պիտի շարունակեմ այս ժողովրդի մեջ մի հրաշալի գործ անել՝ իսկապես հրաշալի գործ և զարմանալիք. որովհետև նրանց իմաստունների իմաստությունը պիտի կորչի, և նրանց խոհեմների հասկացողությունը պիտի ծածկվի։ Վա յ նրանց, որ խորունկ կերպով ձգտում են իրենց խորհուրդը թաքցնել Տիրոջից, և որոնց գործերը խավարի մեջ են, և ասում են. ո՛վ է մեզ տեսնում, և ո՛վ է մեզ ճանաչում։ Անշուշտ, ձեր ամեն բան գլխիվայր շրջելը պիտի գնահատվի ինչպես բրուտի կավը. որովհետև արդյոք գործը պիտի ասի իրեն ստեղծողին՝ նա ինձ չի ստեղծել. կամ արդյոք կազմվածը պիտի ասի իրեն կազմողին՝ նա խոհեմություն չուներ»։

«Ինձ ներկայացվում է, որ մեր փորձառության մեջ մենք եղել ենք և այժմ էլ հանդիպում ենք հենց այսպիսի դրության: Մարդիկ, որոնք ունեցել են մեծ լույս և զարմանալի առավելություններ, ընդունել են այն առաջնորդների խոսքը, որոնք իրենց իմաստուն են համարում, որոնք մեծապես արժանացել են Տիրոջ բարեհաճությանը և օրհնությանը, բայց իրենք իրենց հանել են Աստծո ձեռքից և դրել են իրենց թշնամու շարքերում: Աշխարհը պիտի հեղեղվի հավաստանման տեսք ունեցող մոլորություններով: Մի մարդկային միտք, ընդունելով այս մոլորությունները, պիտի գործի այլ մարդկային մտքերի վրա, որոնք Աստծո ճշմարտության թանկարժեք վկայությունը սուտի են վերածել: Այս մարդիկ պիտի խաբվեն ընկած հրեշտակների կողմից, մինչդեռ պիտի կանգնած լինեին որպես հավատարիմ պահապաններ՝ հսկելով հոգիների համար, որպես նրանք, որ հաշիվ պիտի տան: Նրանք վայր են դրել իրենց պատերազմի զենքերը և ականջ են դրել մոլորեցնող հոգիներին: Նրանք անվավեր են դարձնում Աստծո խորհուրդը և մի կողմ են դնում Նրա նախագգուշացումները և հանդիմանությունները, և բացահայտ կերպով Սատանայի կողմում են՝ ականջ դնելով մոլորեցնող հոգիների և դևերի վարդապետություններին»:

«Հոգևոր հարբածությունն այժմ պատել է մարդկանց, որոնք չպետք է երերային լինեն, ինչպես թունդ խմիչքի ազդեցության տակ գտնվող մարդիկ: Հանցագործություններն ու անօրինություններ, խարդախությունը, նենգությունն ու անարդար գործարքները լցնում են աշխարհը՝ երկնային աստիճաններում ապստամբած առաջնորդի ուսմունքին համապատասխան:»

«Պատմությունը պիտի կրկնվի: Ես կարող էի որոշակիորեն նշել, թե ինչ պիտի լինի մոտ ապագայում, բայց ժամանակը դեռևս չէ: Մեռյալների կերպարանքները պիտի երևան՝ Սատանայի խորամանկ հնարքով, և շատերը պիտի միանան նրան, ով սիրում և գործում է սուտը: Ես զգուշացնում եմ մեր ժողովրդին, որ հենց մեր միջից ոմանք պիտի հեռանան հավատից և ականջ դնեն մոլորեցնող ոգիներին ու դևերի վարդապետություններին, և նրանց միջոցով ճշմարտությունը պիտի չարաբանվի»:
Battle Creek Letters, 123–125.

Դանիելի առաջին գլուխը, որը ներկայացնում է Հայտնության տասնչորսերորդ գլխի առաջին հրեշտակի լուրը, համընկնում է երկրի գազանի սկզբնական պատմության հետ: Դանիելի առաջին, երկրորդ և երրորդ գլուխները, որոնք ներկայացնում են Հայտնության տասնչորսերորդ գլխի բոլոր երեք հրեշտակների լուրերը, համընկնում են Միացյալ Նահանգների վախճանի հետ: Նաբուգոդոնոսորը ներկայացնում է առաջին հրեշտակի պատմությունը և Դանիելի առաջին գլուխը: Բաղթասարը ներկայացնում է երրորդ հրեշտակի պատմությունը և Դանիելի առաջին երեք գլուխները:

«Բաբելոնի վերջին իշխանի վրա, ինչպես նախատիպով՝ նրա առաջինի վրա, հասել էր աստվածային Հսկողի դատավճիռը. «Ո՛վ թագավոր, ... քեզ է ասվում. թագավորությունը հեռացել է քեզից»»: Դանիել 4:31»: Մարգարեներ և թագավորներ, 533:

Մենք մեր ուսումնասիրությունը Նաբուգոդոնոսորի և Բելշազարի մասին կշարունակենք հաջորդ հոդվածում:

«Բաղշասարը, ապշած Աստծո գործության այս արտահայտությունից, որը ցույց էր տալիս, որ նրանք վկա ունեին, թեև իրենք դա չգիտեին, մեծ հնարավորություններ էր ունեցել ճանաչելու կենդանի Աստծո գործերը և Նրա գործությունը, և կատարելու Նրա կամքը: Նա արժանացել էր մեծ լույսի: Նրա պապը՝ Նաբուգոդոնոսորը, նախագգուշացվել էր այն վտանգի մասին, որ մոռանալով Աստծուն և փառավորելով իրեն՝ կանգնած էր: Բաղշասարը գիտեր մարդկանց հասարակությունից նրա վտարումը և դաշտի գազանների հետ նրա հաղորդակցությունը. և այս փաստերը, որոնք պետք է դաս լինեին նրա համար, նա արհամարհեց, ասես դրանք երբեք չէին պատահել, և շարունակեց կրկնել իր պապի մեղքերը: Նա համարձակվեց գործել այն հանցանքները, որոնք Աստծո դատաստանները բերեցին Նաբուգոդոնոսորի վրա: Նա դատապարտվեց ոչ միայն նրա համար, որ ինքը չարություն էր գործում, այլև այն պատճառով, որ չէր օգտվել այն հնարավորություններից և կարողություններից, որոնք, եթե մշակվեին, կարող էին նրան ուղղության մեջ պահել»: Testimonies to Ministers, 436.